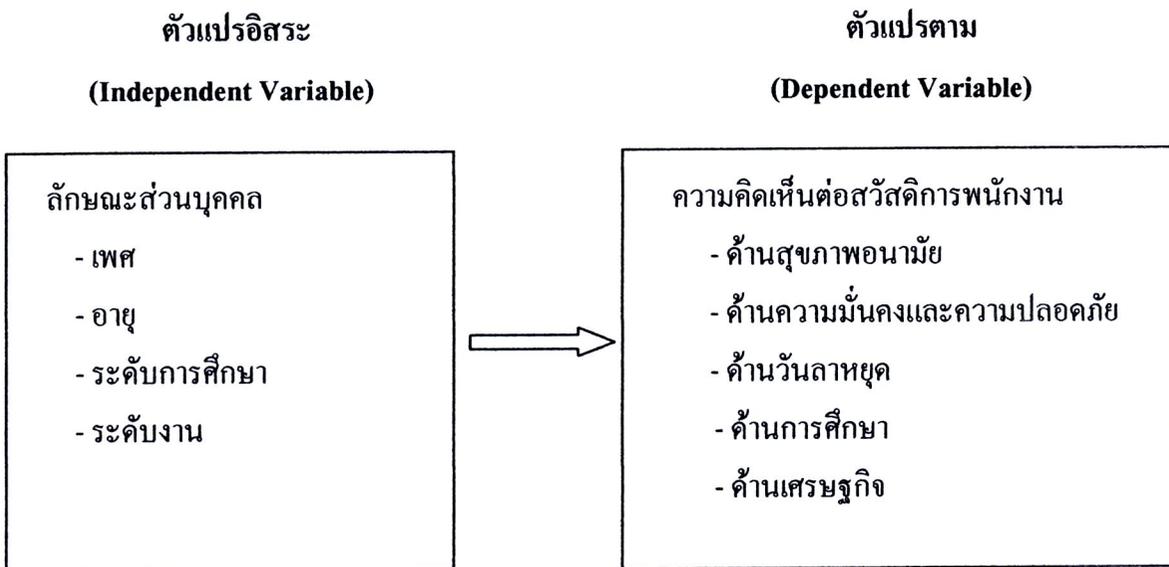

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง สวัสดิการพนักงานของบริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาว่าพนักงานมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการของบริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) อยู่ในระดับใด และมีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยผู้ศึกษาดำเนินการศึกษาดังตามลำดับดังนี้

3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ พนักงานบริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ที่อาคารเบทาโกรทาวเวอร์ จำนวนประชากรทั้งหมด 900 คน โดยไม่นับรวมพนักงาน

ประเภทชั่วคราว (รายเดือน) จำนวน 67 คน เนื่องจากได้รับสวัสดิการไม่เหมือนกับพนักงานประจำ (ส่วนงานบริหารทรัพยากรมนุษย์, พฤศจิกายน 2552)

กลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้ ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากขนาดประชากร เพื่อให้ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการกระจายข้อมูลและครอบคลุมกลุ่มประชากรมากที่สุด ผู้วิจัยได้คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการใช้สูตรของ Yamane ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 ดังสูตรต่อไปนี้

สูตร

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง (ในที่นี้ให้มีค่าเท่ากับ 0.05)

แทนค่าในสูตร ดังนี้

$$\begin{aligned} n &= \frac{900}{1 + (900)(0.05)^2} \\ &= 277 \text{ คน} \end{aligned}$$

จากการคำนวณได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ทั้งหมด 277 คน

การศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ให้มีลักษณะเป็นการสุ่มเพื่อให้ได้ตัวแทนตามประชากร โดยได้ทำการกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง 277 คน ซึ่งจัดแบ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยตามระดับงาน โดยในแต่ละชั้นภูมิ จะทำการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและขนาดตัวอย่างจำแนกตามระดับงาน

ระดับงาน	จำนวนประชากร	ร้อยละ	ขนาดตัวอย่าง
1. PC 7-9	561	62	172
2. PC 10-12	260	29	80
3. PC 13-15	79	9	25
รวม	900	100	277

ตารางที่ 3.2 จำนวนประชากรและขนาดตัวอย่างจำแนกตามสายธุรกิจ

สายธุรกิจ	จำนวนประชากร	ร้อยละ	ขนาดตัวอย่าง
สายธุรกิจสุกร	62	7	19
สายธุรกิจไก่	110	12	33
สายธุรกิจเครื่องมือภาค	15	2	6
สายธุรกิจสุขภาพสัตว์	142	16	44
สายธุรกิจอาหาร	82	9	25
สายธุรกิจอื่นๆ	489	54	150
รวม	900	100	277

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระดับงาน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นความคิดเห็นของพนักงานต่อสวัสดิการบริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) ซึ่งครอบคลุมสวัสดิการด้านต่างๆ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย จำนวน 7 ข้อ ด้านความมั่นคงและความปลอดภัย จำนวน 6 ข้อ ด้านวันหยุด จำนวน 6 ข้อ ด้านการศึกษา จำนวน 7 ข้อ และด้านเศรษฐกิจ จำนวน 6 ข้อ แบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Five-point rating scale) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 32 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับสวัสดิการพนักงานของบริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน)

เกณฑ์การให้คะแนน

การให้คะแนนแต่ละข้อคำถามตามระดับความคิดเห็นของพนักงานต่อสวัสดิการบริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) ในตอนที่ 2 ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ความหมายของระดับ	เกณฑ์การให้คะแนน
มากที่สุด	เห็นด้วยมากที่สุด	5
มาก	เห็นด้วยมาก	4
ปานกลาง	เห็นด้วยปานกลาง	3
น้อย	เห็นด้วยน้อย	2
น้อยที่สุด	เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

เกณฑ์การแปลผลคะแนน

การแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อความพึงพอใจต่อสวัสดิการของพนักงานบริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) ใช้เกณฑ์การแปลผลคะแนน ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
4.50 - 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
3.50 - 4.49	เห็นด้วยมาก
2.50 - 3.49	เห็นด้วยปานกลาง
1.50 - 2.49	เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.49	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการพนักงานของบริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ตลอดจนพัฒนาและปรับปรุงแบบสอบถามที่สร้างให้ครอบคลุม และตรงตามเนื้อหาของเรื่องที่ทำการศึกษาวิจัย

2. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามตามหลักการสร้างแบบสอบถามแบบประเมินค่า 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's five-point rating scale) และหลักการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องให้มีความถูกต้องครอบคลุมตามขอบเขตและนิยามศัพท์ที่ศึกษา พร้อมทั้งตรวจสำนวนภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม

4. นำแบบสอบถามไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นกับพนักงาน บริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability of measurement) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach (บุญเรียง ขจรศักดิ์, 2535: 166) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97

5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขแล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ทำหนังสือถึงผู้จัดการอาวุโสฝ่ายทรัพยากรบุคคลของบริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) เพื่อขอความร่วมมือให้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

2. เมื่อได้รับอนุญาตจากแผนกบุคคลของบริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) ตามหนังสือข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยจะได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างพนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่ที่สำนักงานใหญ่ (อาคารเบทาโกร ทาวเวอร์) โดยจะนำแบบสอบถามส่งให้กับตัวแทนของแต่ละสายธุรกิจพร้อมชี้แจงรายละเอียดให้ตัวแทนเข้าใจ และรับแบบสอบถามจากตัวแทนกลับคืนด้วยตนเอง แล้วนำมาตรวจสอบคัดเลือกไว้เฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์เท่านั้นเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระดับงาน ด้วยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อสวัสดิการของพนักงาน บริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) ด้วยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสวัสดิการของพนักงาน บริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความมั่นคงและความปลอดภัย ด้านวันหยุด ด้านการศึกษา และด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระดับงาน โดยใช้สถิติ t-test กับตัวแปรเพศ และใช้สถิติ F-test กับตัวแปรอายุ ระดับการศึกษา และระดับงาน ซึ่งถ้าพบว่ามีค่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's test)